

Abonamentele

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

Sibiiu, 14 Martie st. v.

Domnul V. Babeș a așezat în dieta Ungariei inițiativa pentru o discuțiune de cea mai mare importanță principială.

E vorba de menirea culturală și de datoriile purtătorilor puterii publice în vederea acestei meniri.

Pentru-ca să ne putem da seamă de importanța cestiunii, să vedem înainte de toate, ce va să zică menire culturală.

Scim cu toții, cât de mult au contribuit Elenii la ridicarea nivelului cultural al omenirii. Lucrând fără de curmare timp de mai multe secole, Elenii nu numai au creat o literatură bogată și cele mai vaste comori de operă de artă pentru propria lor mulțumire sufletească, nu numai au îngăduit bogății nemăsurate pentru asigurarea propriului lor bun traiu, dar, cutrierând lumea ca neguțatori și dascăli și risipindu-se prin ea ca coloni au comunicat totodată cultura lor și altor popoare. Ei au împlinit dar' o menire culturală, asta nu se poate pune la îndoială.

Scim cu toate aceste, că universală, omenească cultura elenă nu a devenit decât în urma războaielor lui Alexandru Machedon și a domniei romane.

Un popor altfel neînsemnat în istorie, Macedonenii, au un rege, care este silit să-și creeze feciorul în Grecia cultă. Acest fiu de rege, Filip, ajungând el însuși rege, își câștigă înfruntare asupra afacerilor interne ale Grecilor și, pentru-ca fiul seu, Alexandru, să poată merge mai departe în direcțiunea aceasta, e crescut sub povățuirea celui mai luminat filosof grecesc, mult laudatul Aristoteles. Alexandru, elevul lui Aristoteles, se pune în fruntea Macedonenilor vâjosi, îi silește pe Greci să vină cu dînsul și se face încetul cu încetul stăpân pe o mare parte din lume. El moare încurând, împărăția lui se desface, poporul macedonean dispăre din primul plan al istoriei, dar' rămâne în conștiința omenirii gândul, că poporul macedonean a fost unul dintre cei mai viguroși purtători ai culturii elinice, el a dus-o din Europa până în Munții-Himalaia și până în deșerturile Africe.

O menire culturală au împlinit dar' și Macedonenii, deși erau un popor mic și la început, ba chiar și mai târziu destul de incult.

Românii sînt și ei crescuți sub povățuirea dascălilor grecesci, cuceresc și ei Grecia și duc comorile ei la Roma, se fac și ei stăpân pe o mare parte din lume și poartă cultura pretutindenea, pe unde își stabilesc stăpânirea.

Menire culturală au împlinit și Arabii, și Florentinii, și Venețienii și Francezii și Germanii.

Toți aceștia primesc cultura antică, o adaptează cu firea lor, o sporesc cu din al lor și o comunică popoarelor, cu care vin în atingere mai apropiată fie ca coloni exploatare, fie ca element stăpânitor, fie ca dascăli anume chemați.

Sîntem acum ajunși la finele secolului XIX. Țările din centrul, din Sudul și din Apusul Europei sînt foarte înaintate în cultură, precând cele dela Nord și din Orient sînt rămase înapoi, fiindcă au avut să se lupte cu invasiunile Turcilor, ale Tătarilor și ale Cazacilor și au suferit mult prin războaiele neîncetate, pe care le-au purtat Turcii cu vecinii lor.

Cum are să li se comunice cultura și acestor popoare rămase înderēt și cine este chemat a li-o comunica?

Misiunea aceasta o avem noi! — strigă Maghiarii, — noi avem să ducem cultura în Bulgaria, în Sîrbia, în Albania, în Grecia, în România, în Orientul european și mai departe spre țările din Asia.

E foarte frumos, că au Maghiarii conștiința unei atât de frumoase meniri.

Întrebarea e însă, dacă ei și sînt ori nu destoinici pentru împlinirea ei?

Ne întrebăm înainte de toate: cum vor ei să propage cultura și care cultură?

Ei n'au, precum aveau Grecii ori mai târziu Arabii și mai apoi Florentinii o cultură a lor proprie: ar ave dar' să primească cultura germană ori cea apuseană în genere și să se facă purtători ai ei, intermediatori, dascăli ai popoarelor din Orient.

Cum însă o vor face aceasta? Ca neguțatori și coloni risipiți prin țările din Orient? ca dascăli chemați anume? ori poate ca element ajuns la stăpânire în țările, pe care vor să le civilizeze?

Despre toate aceste nu poate fi vorba. Treaba, pe care ar voi s'o facă Maghiarii, o fac Germanii și Francezii și Italianii ei înșiși cu mult mai bine. Risipiți ca neguțatori, ca coloni exploatare și ca dascăli prin țările din Orient, acești Europeni i-au scutit pe Maghiari de sarcina civilizației Orientului. Încetul cu încetul popoarele din Orient au ajuns atât de departe, încât nu mai au trebuință de intermediatiunea culturală a Maghiarilor: ele își trimit tinerii în Franța și în Germania, ca să se adape din izvorul adevărat al culturii. Ba cât îndeosebi pentru Români, ei au astăzi cultura proprie, o cultură europeană adaptată cu firea lor, se simt în cultură superiori față cu Maghiarii și înregistrează succese ca purtători de cultură nu numai înspre

Peninsula-Balcanică, ci chiar și înspre țările coroanei ungare. Căci știut e astăzi, că Românii din țările coroanei ungare, decând nu mai pot să-și aibă focarul cultural la Viena și apoi la Blaj, nu îl au la Budapesta ori la Cluj, ci la București.

A fost un timp, cînd Maghiarii puteau împlini o misiune culturală, dar' acel timp a trecut. Astăzi ei sînt prea slabi, ca să poată stăpâni ei de ei fie măcar și numai în țările coroanei ungare, prea inculți, pentru-ca să aibă autoritate față cu popoarele din Orient, prea nesocotiți, pentru-ca să le fi știut inspira încredere și simpatii, lipsiți, în sfîrșit, de ori-și-ce legături cu Orientul, străini și rău văduți la Români, străini și rău văduți la Bulgari, străini și rău văduți la Greci, la Sîrbi și Albanezi și stricați chiar și cu Turcii.

Ne rezervăm a arăta, că monarhia habsburgică da! are menire culturală, dar' decând statul ungar îndeosebi a primit această menire, nu se mai lucrează pentru împlinirea ei.

Revistă politică.

Sibiiu, 14 Martie st. v.

Situația din Peninsula-Balcanică nu s'a schimbat de loc. Se pare, că principele Alexandru nu are de gând să renunțe la pretensiunile sale în privința convenției turco-bulgare. În Sîrbia ear' amenință criza ministerială, care în curînd va trebui să izbucnească. Albanezii încă încep a se neliniști. Asupra călătoriei principelui Nichita circula în Albania scurtele cele mai curioase și se spune între altele, că principele a căpătat deslegare dela puteri să adnezeze o parte din Albania. Și e curios, că în acest timp, fără să se spună pentru-ce, comisiunea turco-muntenegreană pentru rectificarea frontierei și-a întrerupt lucrările. Nu se prea poate pune temeiul pe toate aceste sciri; cu toate aceste e evident, că centrul de gravitate al crizei Balcanice se strămută mereu spre Sud. La început aproape de Dunăre, acum criza fermentează în Albania la frontiera greacă.

Mai mari decât greutățile politice sînt dificultățile financiare, cu care are de a se lupta Poarta. Pentru acoperirea celor mai urgente cheltuieli militare, Sultanul a dat 50,000 livre din caseta sa particulară și a rînduit să se facă colecte voluntare în toate provinciile. Aceste măsuri extreme au fost luate pentru a pute aduce grabnice ajutoare trupelor dela frontiera greacă, cari au suferit grozav din cauza lipsei de adăpost în timpul iernei. În ce privește dispozițiunile militare, în cas de

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

războiu cuartirul general turcesc va fi în Elasona, precând în Ianina nu va sta decât o divisiune. Ca măsură corespunzătoare, Grecii au concentrat două corpuri de armată în Tesalia și o divisiune în Arta.

Cum-că lucrurile nu stau tocmai bine, adevărește și o depeșă, pe care o primesc din Moscova diarul galițian „Dziennik Polski“, în urma căreia proiectata călătorie a Țarului în țeara Turcomenilor va trebui să rămână, deoarece-ce afacerile pendente din Europa nu conced o absentare mai lungă a Țarului.

Cestiunea bisericească-politică se pare a fi devenit din nou acută în Germania. Schimbările comisiunii casei de sus nu sînt aprobate din partea Papei, deoarece-ce dreptul statului, de a trimite episcopi și preoți, ar exista încă, ear' Papa de altă parte nu voiesce să admită datorința de însinuare.

Cu privire la criza politică din Anglia se depeșează din Londra, că până cînd Chamberlain respinge definitiv ori-ce înțelegere în privința planului iric al d-lui Gladstone, Bright înclină mai tare spre el, cu toate că nici el nu aprobă pe deplin proiectele lui Gladstone. Se mai dă, că Gladstone va modifica proiectele sale și va amâna din nou timpul pentru prezentarea lor în parlament.

Cu toate aceste criza nu poate să se mai amâne, fiindcă tocmai reforma agrară vine în față în parlament. Dl Gladstone nu vrea să lase această reformă în mîna parlamentului irlandez, pentru-că acesta ar face-o într'un mod arbitrar, confiscând toate proprietățile. Și scisiunea, pe care o provoacă dl Chamberlain e din cele mai grave; și fără de aceasta situațiunea parlamentară era destul de încurcată și partida liberală destul de desunită; cu retragerea din cabinet a celor trei miniștri, desunirea devine și mai mare. Până acum ruptura nu e încă definitivă, dar' diarele engleze susțin, că nu mai poate să se ajungă nici un rezultat.

Confederațiunea balcanică.

Idea confederațiunii balcanice s'a ivit din nou în cercurile bulgare normative. Oficiosul organ al guvernului bulgar consacră într'unul din numerii sei din urmă un prim-articol acestei idei și corespondentul din Filipopol al diarului „Pester Lloyd“ reproduce în coloanele acestuia următoarele pasaje mai marcante:

„În fiecare cestiune ce ne privia pe noi Austro-Ungaria s'a născut, să ne strice și să lu-

Foița „Tribunei“.

Atque nos!

de

G. Coșbuc.

(Urmare și fine.)

Aici vîd pajuri mărețe, sub a căror adăpost
Voinic-înflorit devine mai frumos decum a fost;
Vîd și pe Leagănă-munții, și vîd pe Ușor ca
vîntul,

Pe N'au, pe Nu-vede și pe Na-greu ca pămîntul;

Vîd aici pe Mama-nopții, Iele vîd și vîd Moroi
Și vîd pe Fata-pădurii cu lungi taberi de strigoi.

Vîd apoi Gerul în strae trecînd pe hotarul
Ciumii;

Vîd pe Foametea și 'n urmă mîă bufnesc de
Toarta-lumii,

Eu de aici mergînd la vale prin păduri de siminic,

Eu ajung în țeara, unde cînd scuipesc, scuipi
în nimic! —

Tipurile drăgălașe toate-mi trec pe dinainte
Și-mi revoacă-un veac de aur, plin de farmec
dulce, 'n mînt

Și-mi revoacă timpuri bune, zile de vieți senine:

Și-atunci amintiri duiosase se trezesc rîdînd în
mine,

Și-atunci gândurile mele înderēt prin secolii trec,
Și, sborînd prin Capitoliu, se opresc pe-Olimpul grec.

Aici vîd Țeii 'n consiliu, vîd Tritoni și Minotauri,

Vîd Ciclopi cu-un ochiu în frunte, vîd eroi
înceși cu lauri

Și vîd toate-acele tipuri de grecesci mitologii,
Pe cari le-a creat avîntul exaltatei fantasii.

Și privind adînc la ele, îmi par toate-a fi asemeni
Cu-ale noastre tipuri; toate îmi par rude, îmi
par gemeni:

Și 'ncet tipurile sfinte de mitologii grecesci
Se 'nucresc și ale noastre fantasii de prin povești

Tot mai mult și tot mai tare, tot mai strîns
până-ce 'n fine

Din subiectele 'nrudite un subiect comun devine! —

Din Helada rătăcit-a mitul vechilor eroi
Și p'o cale 'ndreptătită s'a prelins până la noi,

Pentru-ca să mărturească sângele cu grea dovadă.

Din splendoarea ei cea vechiă, ni-a păstrat
vechia Heladă

Stol de basme și credință, sноп de tipuri, cari
trăesc

Tainic înrădăcinate prin poporul românesc
Și cari numai cu viața de-odată au să se
seurgă.

Poliphemos recunoaște frate bun pe Surgă-Murgă
Și se bucură, că-și află ochiul ars de Odiseu;

Pipăruș-Viteaz își află prototipul în Tesau:

Ăst din urmă războiesce cu giganti și Minotauri!

Cel dintăiu, pe-aceea cale, cu smei negri și bălauri.

Regi eleni din timpul mitic, cu-alor fapte de mirat
Mai trăiesc în basmul nostru pe la Verdele-împărat;

Și trăiesc în basmul nostru fantasile păgâne,
Căci din grații și Țeii și din nimfe-am făcut
Ține,

Ear' din Mars, din Zeus, din Venus, din Mercur
creat-am noi

Sfîntă Marți și sfîntă Vineri, sfîntă Mercuri,
sfîntă Joi!

Oedip încă mai trăiesce cu-al seu mit; în infinituri

Se 'ntălnesc în tradițiune și 'n nenumărate mituri
Harpie și Griphi de spaimă; în sîlbatecii noști
smei

Află taberi de Chimere și-un popor de Briarei!
Eat'aci pe Făt-frumosul, eat'aci pe Cosintiana:

Dînsul nu-i decât Apollo, dînsa nu-i decât Diana;

El un Adonis, ce-adoarme Delia pe brațul seu,
Ea-i Elena cea frumoasă, fîică de-alui Tyndareu!
Soartea noastră-i profețită prin eterne urditoare,
N'au murit Lachesis, Clotoș-Atropos n'a murit
oare?...
*

Ah, îmi place mult povestea, căci poporul se descrie

Singur el pe sine însuși în povești și-mi place mie
S'ascult pe popor, ca astfel să observ cum s'a
descriș!

Ascultându-l, fără voie par'că mă cuprinde-un vis
Și zăresc poporul nostru, cu zimbire drăgălașe
Legănat cu-aceiași leagăn și 'nfășat cu aceiași
fașe

Ca și vrednicii războinici dela Tibru și Olimp!
Atunci ambițiuni curate mă 'nfășoară și mă 'nghimp;
Simțesc strîmt atunci pămîntul pentru deslăpitate
ramuri,

Cari născutu-s'au din sînul unor domnitoare neamuri;

Și-mi vine să-mi înalț fruntea și s'o scutur
veselos

Și să strig în lumea largă: „Et in Arcadia
nos!“ — —

Cluj, Februarie 1886.

creze în desavantajul intereselor noastre naționale. În congresul dela Berlin a lucrat împreună cu lordul Beaconsfield într'acolo, se ni se iee provințele dela Piro și Vrania și se încorporeze Sârbiei. În cestiunea Dunării s'a născut și se născie încă de a ne lua toate drepturile noastre naturale și incontestabile, pe care le posedem la Dunărea-de-jos. În *Conférence à quatre* Austro-Ungaria insistă, ca în contradicție cu articolul IX al tratatului de Berlin reținea austro-ungară să se împeune cu linia macedonă dela Vrania, ear' nu preste Sofia-Küstendil. Dela 18 Septemvrie guvernul austro-ungar împreună cu Rusia a lucrat într'acolo, ca să se restabileze *statul quo ante*, și totodată a pășit în favorul teritoriului sârbesc, ca să se restabileze ecuilul în Peninsula Balcanică. Spre aceste scopuri în început Sârbia războiul în contra Bulgariei, se înțelege cu scirea și spriginul guvernului austro-ungar. Fiind norocul războiului pe partea noastră, Austro-Ungaria s'a decis să opăcească în Piro glorioasele noastre trupe, amenințându-ne, că dacă vom înainta mai departe, vom avé se în talmim cu trupe austro-ungare. E vedit, că în politica sa Austro-Ungaria privește pe Sârbia de o provincă a sa proprie, prin care are de gând să se extindă până la Salonic. La toată înțelegerea politica austro-ungară în Peninsula Balcanică, așa precum e ea dictată de legătura austro-ungară-germană și de interesele economice ale Austro-Ungariei și Rusiei, e îndreptată în contra drepturilor și intereselor noastre naționale. Această politică pentru noi e cu atât mai periculoasă, cu cât mâne-poi-mâne Austro-Ungaria în ceea-ce privește o împărțire formală au să se unească tot atât de bine, precum s'au unit mai nainte cu privire la limitarea sferelor lor de influență. Mijloacele, spre a se pute pune unui amestec străin, trebuie să le căutăm numai în a noastră activitate și în apropiere de astfel de factori, care au asemenea interese, ca noi și care nu ne pot strica. Ca un astfel de mijloc am privit noi totdeauna o confederațiune balcanică, care însă după atitudinea Sârbiei și Greciei în cele din urmă încercături nu se mai poate pune pe aceleși baze, precum o puteam mai nainte presupune. Cel dintâi pas spre întemeierea unei asemenea federațiuni e împreunarea noastră cu Turcia și acesteia se poate alătura și România pe baza actualelor interese reciproce. Principalele condițiuni ale unei asemenea legături ar fi: o comună procedere militară în contra fiecărei inșamuni dușmane pe teritoriul celor trei state amintite și pași comuni în scopul asigurării intereselor comerciale și economice, spre a șterge toate privilegiile străine și spre a paralisa după puțină ori-ce amestec al străinilor, care ar pute să strice intereselor unuia dintre aceste state. Afară de această legătură apropierea și înțelegerea noastră cu Slavii Austro-Ungariei, care încep a deveni un factor tot mai considerabil și influențator în administrația acestei monarhii, poate contribui, spre a stavila politica austro-ungară de până acum în Peninsula-Balcanică.

Convențiunea comercială cu România.

„Neue freie Presse“ dela 23 l. c. n. scrie:

Guvernul român dovedește de scurt timp o deosebită dispozițiune de a grăbi negocierile de convențiune cu Austria, și în diarele din București, care nu sunt străine de curcurele guvernamentale, se face chiar Austro-Ungaria răspunzătoare pentru trăgănarea acestei cestiuni importante.

În București se face imputarea, că guvernele Austriei și Ungariei încă nu au ajuns la o înțelegere în cestiunea transacției și în deosebi în privința poziției politice comerciale față cu România și se indică la împregiurarea, că dispoziția amicală convențiunii din Austria stă în contrast cu ținuta amenințătoare, pe care o ia publicistica maghiară contra României.

Nu vom să cercetăm tactica diarelor maghiare; dorim numai, ca informațiunile, care le au cei din București despre diferențele dintre Austria și Ungaria, să fie neexacte.

În fapt e imperios de lipsă, ca guvernele amândoror părților imperului să se hotărască asupra ținutei față cu România. Ori-ce trăgănare din partea Austro-Ungariei ar îndreptăți suspiciunea, că monarhia noastră, sau cel puțin o parte a acesteia, nu voiesce înțelegerea cu România.

În România negocierile iminente privitoare la convențiune au produs o agitație pasionată, care aștigă opiniunea publică în contra Austriei. În diarele opoziționale din România cabinetul Brătianu e atacat cu violență, pentru-că acesta n'ar fi făcând cu toată energia un front în contra

Austriei. Opozițiunea din România perhorescează încheierea unei nouă convențiuni comerciale cu Austria. Tocmai astăzi avem earăși înaintea noastră un articol al unei foi opoziționale, care se încearcă a dovedi prin date statistice, că exportul de vite al României înspre Austro-Ungaria a scăzut dela 15.2 milioane fr. la 2.8 milioane, din care cea mai mare parte se vine pe exportul de porci. Pentru vitele din România, granițele Austriei ar fi cu totul închise, precând Bulgaria, Grecia, Italia și Rusia ar fi împotat din aceasta în ultimul an pentru 2 milioane franci.

Austro-Ungaria — se dice în articol — voiesce să permită importul de vite, dacă se vor constata rapoartele sanitare ale vitelor române prin oameni de specialitate exmiși de ea. În contra acestei condițiuni se pronunță acum foia opozițională energic și pledează pentru a cultiva Turcia și Italia ca terene de export. Cifrele și argumentele foi opoziționale române sânt ușor de resturnat. Mai important decât această polemică este faptul, că ministrul de comerț al României a declarat deja reprezentantului Austriei, baronului Mayr, că punctul de gravitațiune al negocierilor convenționale iminente îl formează cestiunea importului de vite al României în Austro-Ungaria.

Starea faptică e așadar' clară și e de datorința guvernelor Austro-Ungariei de a lua o poziție tot atât de hotărâtă în această cestiune. Trebuie să se afle un mod pentru înțelegerea cu România, deoarece-ce se tractează de interese de cea mai mare importanță pentru ambele state.

Femeia română și Unguri.

„Telegraphul“ din București scrie:

E curios lucru să asculte cineva pe Unguri. În unele momente, nu se găsește în toată Europa popor mai vital, mai energic decât poporul unguresc. Nouă milioane, numai atât, dic șefii, stăpânesc atâtea milioane de străini. Și preste această putere lăuntrică, poporul unguresc mai are destulă energie pentru a avé o misiune în Orient: a servi de legătură între civilizațiunea apuseană și barbaria asiatică, cum dicea mai anii trecuți dl de Kállay. — Nu stăm să discutăm această afirmațiune, căci ar trebui să-i recunoaștem oare-care temeiuri: în Europa astăzi nu există popor afară de Unguri, la care fondul asiatic se fie mai bine legat cu spoiala apuseană; da, e adevărat aceasta — dl de Kállay are dreptate.

Dar' toanelor bune, urmează momente de descurajare. Nu rare-ori auzim pe Unguri plângându-se, că naționalitatea ungară nu scie să reziste... femeii române.

Dilele trecute chiar, cu privilegiul desbaterilor din cameră asupra cestiunii naționalităților, marele Kossuth a publicat o scrisoare, în care se plânge de influența femeii române asupra Ungurilor. Ungurismul decade în Transilvania, nu din cauza numărului mare al Românilor, nu din cauza condițiunilor economice, ci din pricina femeii române.

Nu scim cum se face, dar' și când se plâng, Ungurii au dreptate. Faptul etnic, pe care îl semnalează Kossuth e coroborat și de influența constatată a femeii române asupra Sârbilor din Bănat. Kossuth spune, că o familie ungară, în care a intrat o singură femeie română, e o familie fatal supusă desnaționalizării. Tot așa și la Sârbii din Bănat. E lucru cunoscut și recunoscut, că o mulțime de familii sârbe sânt aji românesce... mulțumită femeii române.

Faptul se poate controla în regatul Sârbiei, și pe o bună bucată din țărmul dunărean al Bulgariei. Da! avem în femeia română o putere neprețuită, căreia nimic nu scie să-i reziste. Ea e cea mai puternică pârghie de civilizațiune din tot Orientul.

Sântem săraci aji în artă; n'avem decât cântecul, și numai cântecele noastre slăvesc femeia română. Dar' nu e departe timpul, când un sculptor îi va ridica ideală statuă, scriind pe soclul ei: „*Ai lipici*“.

Academia Română.

Raportul secretarului general asupra lucrărilor academiei române în decursul anului 1885—1886.

Domnilor colegi,

Înainte de a vă expune relațiunea obișnuită asupra lucrărilor îndeplinite de Academie în decursul anului încetat, am durerea a vă comunica încetarea din viață a unuia din colegii nostri și a unora din membrii onorari și corespondenți.

Mebrul Academiei Dr. Anastasie Fătu a încetat din viață la 3 (15) ale lunii curgătoare.

Scirea despre aceasta ne-a sosit tocmai în ziua înmormântării, așa încât a fost preste puțină, ca Academia să fie direct reprezentată la ceremoniă funebă. Meritele, pe cari și-le-a căștigat Doctorul Fătu prin îndelungă sa activitate sânt cunoscute tuturor Românilor. El a făcut sacrificii însemnate pentru cultivarea științelor naturale, pentru ajutorarea studiilor tinerimii române, și a scris mai multe opere științifice și medicale. Academia îi păstrează cu deosebire o adâncă recunoștință pentru donațiunea unui fond destinat în special științelor naturale și care poartă numele său.

La 29 Aprilie (11 Mai) 1885 a încetat din viață Visarion Roman, membrul corespondent pentru secțiunea literară. Reposatul a dezvoltat o însemnată activitate pentru răspândirea culturii în poporul român.

La 9 (20) Iulie 1885 a încetat din viață membrul corespondent pentru secțiunea științifică, Dr. M. G. Obedenar, al căruia zel neobosit pentru știință și pentru prosperitatea Academiei ne este tuturor cunoscut. El a îmbogățit colecțiunile noastre cu cărți și documente istorice, ne-a pus în relațiune cu arhivele Vaticanului, și a făcut însemnate lucrări statistice și filologice, cunoscute și apreciate și aiurea de lumea învățată. Obedenaru a dovedit prin faptă înțelegerea și interesul cel mare, pe care îl nutria pentru marea instituțiune națională ce reprezentăm făcându-ne donațiune toată averea sa.

La 10 (22) Ianuarie 1886 s'a primit altă scire întristătoare despre pierderea Doctorului George Cuciureanu dela Iași, fost ministru al instrucțiunii publice în Moldova și membru corespondent pentru secțiunea științifică. Meritele acestui bărbat pentru organizarea spitalelor și a serviciului sanitar în Moldova, precum și stăruințele lui în ale instrucțiunii publice sânt titluri, cari îi asigură amintirea unui bărbat luminat, activ și patriot.

Anul trecut ne-a răpit asemenea doi dintre cei mai ilustri și mai stimați membri onorari din străinătate.

Émile Egger, renumitul elenist și profesor al Sorbonei a încetat din viață la 31 August st. n. 1885. Pierderea ilustrului erudit a atins în special pe mai mulți din colegii nostri, cari s'au adăpat la lecțiunile lui pline de erudițiune și de nemărginită iubire pentru studiul literaturii elene.

G. Vegezzi-Ruscalla a încetat din viață la 2 Decemvrie 1885 st. n. În decursul anilor grei, în cari România se luptau pentru recăștigarea independenței lor, acest bărbat a fost unul dintre cei mai activi amici ai națiunii noastre și a susținut cauza românească fără încetare prin scrierile sale.

Pierderea dureroasă suferită de națiunea întreagă prin încetarea din viață a lui C. A. Rosetti a lovit și academia noastră. Rosetti fusese numit membru al societății academice chiar la fundarea ei, prin decretul dela 2 Iunie 1867. Dintr'un exces de modestie el n'a voit nici odată să iee parte la lucrările societății, nici după reorganizarea ei la 1879, când a fost din nou invitat să-i iee între noi locul, ce i-s'a acordat prin semnarea dela 1867. Totuși de drept, dacă nu de fapt, el a fost membru al acestei instituțiuni, prin munca lui neobosită și constantă pe terenul întregii culturi naționale.

Delegațiunea și-a făcut datoria de a arăta durerea noastră a tuturor familiilor acestor colegi încetați din viață. (Va urma.)

Corespondențe particulare

ale „Tribunei“.

Abrud, în 16 Martie 1886.

Domnule Redactor! Dacă autorul corespondenței din Abrud cu datul de 17 Februarie a. c. publicată în nr. 43 al prețutului diar ce ridigați, rămânea prelungă lauda meritată a protopresbiterului Sibiului și a celui din Brașov și apostrofarea nemeritată a protopresbiterului nostru, nu ne-am fi ținut de datorință a ne ridica și noi cuvântul cu privire la ceea cuprinse în acel articol.

După-ce însă dl corespondent „dr.“ mai mult în contra noastră a membrilor sinodului protopresbiteral își îndreaptă atacurile, declarându-ne „de necunosători de lege“ și de „unele servile ale șefului“, datorința noastră să respingă această invecitivă și a nu lăsa, ca onoratul public cetitor să fie indus în eroarea de a da credemint celor afirmate în corespondență.

Ca membri participanți la sinodul protopresbiteral delă începutul erei constituționale, trebuie să declarăm de neadeverată afirmațiunea din corespondența anumită, că la sinodul din anul trecut ar fi participat numai vre-o 7—8 membri, deoarece-ce protocolul celui sinod probează, că au fost de față 12 membri afară de

președintele, prin urmare majoritatea recerută, și așa tocmai în sensul §-ului 43 al statutului organic acel sinod a lucrat între marginile competenței când și-a adus conclusele.

Noi n'am aflat nici o anomalie în procederea d-lui protopresbiter prin aceea, că ședința sinodului protopopesc deschisă în sfânta biserică a continuat-o în locuința d-sale; de o parte pentru-că aceasta a fost dorința noastră a membrilor sinodali, cari nu eram dispuși, ca și după finirea serviciului divin și parastase, să suferim frigul ce domnia atunci, ear' de altă parte pentru-că noi nu cunoaștem dispozițiuni legale, care ar opri ținerea acestor (sinoade) ședințe și în locuințele protopresbiterilor. Apoi a declara, că în casele d-lui protopop n'ar pute intra orișicine negenat, aceasta s'a așteptat mai puțin dela dl corespondent, care totdeauna a fost în această casă primit cu toată afabilitatea și bunăvoința.

Dacă venia, de sigur că ar fi ascultat și d-sa cu plăcere raportul general al protopresbiterului, apoi raportul bisericesc, scolar și epistropesc, decisiunile sinodului cu deosebire de a se înființa o școală nouă în Abrud, precum și susținerea unui tiner la cursul pedagogic și altele, — ba se putea convinge și despre majoritatea pretinsă.

De altminterlea ne pare bine, că dl corespondent „dr.“ totuși constatează, că șeful tractului nostru protopresbiteral a ținut ședințele sinodului prescrise prin statut. Ordinea ce domnesce în tot tractul nostru protopresbiteral, apoi înființarea și înțeleapta conducere a reuniunii învățătorești din acest tract, precum și activitatea ce dl protopresbiter al dezvoltat-o pe terenul cultural și ca director al sub-dspărțământului asociațiunii, credem că nu tradează nici comoditate nici lipsa de bunăvoință a șefului tractului nostru, ba din contra acestea ne dau dovadă, că d-sa deși ceva înaintat în etate, totuși își împlinesce chemarea cu diligență și tact.

Noi am dori, ca ordinea și înțelegerea ce până acum domnit în tractul nostru, să nu se tulbure pentru nescari formalități minuțioase. Am dori, ca duomviratul malcontent să-și reguleze mai întâiu relațiunile și să conlucre după puteri și în afacerile publice bisericesti în conțelegere cu noi. Am dori să încungieune certele și desbinările dintre noi, pentru-că acestea și așa se urdăsc în contra noastră de alții.

Alexandru Danciu,
membru sinodal în numele majorității.

De ale Aradanilor.

Arad, 9/21 Martie 1886.

În rectificarea mea din Nr. 46 al „Tribunei“ m'am mărginit la constatarea adevărului, că nu am concurat la parochia din Pecica. M'am pronunțat inofensiv și laconic, nu pentru a mea cruțare, ci, căci aveam cuvânt la considerații, de care amabilul „Amic al verității“ se simte dispensat. Între marginile aceluiași considerații vin a-mi mărginirea, careași numai în interesul adevărului, pe care puritanul „Amic al verității“ tinde a-l masca cu nisece fapte tendențios exploatate.

Fapt e, că alegerea publicată pe 30 Ianuarie s'a amănat pe 2 Februarie. Și ca să împlinesc dorința celor ce m'au onorat cu oferirea candidaturii, de a cuvânta chiar și fără a concură, pentru liniștirea inimilor turburate de atențatele îndreptate contra conștiinței lor, fiind lumea ticăloasă, precum mai bine o va scie aceasta cel cu veritate în frunte, m'am ridicat motivat a-mi ridica cuvântul în biserică ridicată de părinții nostri. În 29 Ianuarie, fiind laic, am cerut binecuvântarea arhieriească de a cuvânta în 30 Ianuarie, atunci, când era deja expirat termenul concursului. Mi-s'a încuviințat nu numai cererea, ci am fost și părintesce sfătuit să recurg, în tot cazul însă să-mi susțin dreptul la concursul ce expiră cu acea di și apoi să mă mai gândesc. M'am gândit îndată la toate eventualitățile și am avisat telegrafic, personal pe părintele protopop despre susținerea dreptului de a recurge, ear' în ziua următoare, care era să fie ziua alegerii, în 30 Ianuarie am ținut lăudata cuvântare.

Fapt e însă și aceea, că nici în cuvântarea mea, nici particularilor de cari eram des încungiurat, nu m'am prezentat ori plane recomandat de concurent, ci pretutindenea fiind îngrijit de soartea comunei sale strîmțorate, ca un îndreptător al înțelegerii frățesci. Și apoi mai presus de toate fapt e, că n'am făcut întrebuințare de dreptul ce mi-l-am susținut, nu mi-am dat recursul și nici c'a ocură numele meu în lista concurenților și candidaților sau în protocolul ședinței candidaturale.

Și oare puritanul „Amic al verității“, care toate le scie, să nu fi avut cunoștință și despre acestea în 4 Martie, la o lună de zile, când își

scrie reflexiunile? ear' dacă a avut, atunci cum stăm cu onorabilitatea și caracterul pus în cum-pănă? Căci ochii deschiși pentru veritate trebuie să înțeleagă, că eu am declinat dela mine afirmațiunea concretă, că am fost concurent la Pecica, pe care puritanul tainic al culiselor ulterior o maschează indirect cu mistificarea precedentelor, cari în merit nu împoartă.

După atâtea șicane fie-mi permisă și o mică glosă. Pricinile din Pecica nu sînt de astăzi, ele au eludat legea la alegerea de preot din 1879, când sub cuvînt, că destui sînt doi concurenți, au exclus pe doritul poporului, pe omul care în scurt timp a devenit protopop; ele, cu eludarea legii în patru ani de zile în vacanță parochială de sub întrebare; ele au încrucișat cărările alegerii de sub întrebare, încât par'că un Me-fisto le răschie. Sînt lucruri prea nenaturale, prea bisare, la cari trebuie să ȳic cu Herder: „*Da muss was Positives vorgefallen sein, das diese K pfte auseinander warf, denn philosophische Deductionen thun kein Gen ge*“.

Că cinstit lucru e ori ba a mistifica sub panierul tufei și sub v luri intacte pentru mine, las la judecata onoratului public.

 ntre altele primiți asigurarea distinselor mele considerațiuni. *Romul Ciorogariu.*

Pecica-română, 11/23 Martie 1886.

S'a vorbit și scris mult în „Tribuna“ și „Luminatorul“ despre alegerea de preot-profesor în Pecica, ce era defipt  pe 30 Ianuarie a. c., desoperindu-se și manifest ndu-se lucruri și fapte, ce în adevăr au putut să uimească pe ori-care cetitor. V d nd contrastul colosal ce există între corespondenții „Tribunei“, „Veritas“ și „Amicul verității“ precum și apelurile și provocările ce le fac aceia la adresa poporului nostru pecican, în interesul purului adevăr, vă rog în. redacțiune, a-mi oferi puțin spațiu în coloanele „Tribunei“, ca să răspund în următoarele:

 n nr. 42 al „Tribunei“, ȳice între altele, „Amicul verității“ și aceste: „Evuțan a pus toate în mișcare, între altele și ființe, cărora s-tele ca-noane le interȳice vorbirea în biserică, ca să agite pe comitetul parochial și prin acesta pe popor“. Mai  ncolo: „Și cu toate aceste tinărul preot Evuțan și corteșii lui, au mers mai de multe-ori la Pecica și au agitat poporul să strige în sinodul parochial, că nu legea, ci voia poporului are să se respecte“.

Nu voiesc să mă fac apărătorul d-lui Evuțan, căci d-sa nu cred să aibă trebuint  de aș  ceva, ci voiu numai să ar t în puține cuvinte adevărata stare a lucrului. Nu e drept, că dl Evuțan a fost mai de multe-ori în comuna noastră, nici acea insinuațiune, că ar fi corteșit în mod scandalos, căci d-sa n'a fost dec t în 19 Ianuarie, c nd a servit în biserică alături cu alt concurent; ear' după ameaȳi a asistat împreună cu concurentul I. Dascăl și cu ambii preoți nostri din loc, la celebrarea funebrală la un mort (fratele mai mic al d-lui sub-jude reg. Novac). Dela cimitir, venind c tr  casă, au făcut o vizită d-lui  nv. Gebeles toți patru sus-numiți preoți, și apoi cu toți o altă vizită de condolență la casa d-lui Novac, și n'a mai fost în comuna noastră dl Evuțan până în preseara ȳilei de alegere, ajun-g nd cu trenul de seara cu toți concurenții împreună; și atât atunci, c t și de astădată dl Evuțan n'a cercetat pe nime, ci merg nd de-adreptul la dl T. unde a găzduit.

Ei, dar' cetind afirmațiunile „Amic. verității“ relativ la ținuta poporului nostru, de sigur m'a prins mirarea, cum oamenii învățați nu învăță nimic din experiență! Au nu-și aduce aminte „Amicul verității“ ce lecțiune au primit unii bisericani corteși, c nd predicau pe față călcarea de lege, la alegerile de deputați dietali, ear' poporul nostru le-a respins și desprețuit consiliile? De n'ar fi uitat d-nii bisericani toate aceste, nu s'ar  ncum ta a-i arunca în față sc rnavele epitetelor: corteși, agitatorici, desconsideratori de lege, etc. Și fiind, că s ntem provocați, răspundem să scie „Amicul verității“, că poporul nostru e foarte bl nd, iubitor de ordine și susținător de legi; dar' de altă parte, e conșci de libertățile ce-i compet după lege, si toți c ți se prez nt  în mijlocul lui cu ilegalități, au să se prepare la un teribil afront, fie aceia ori-cine. Abstracțiune f c nd, c nd  i lipsesce acestui brav popor conducerea sănătoasă și energică, și c nd forța și terorismul nerușinat își pierde ori-ce scrupuli; dar' nici atunci nu cedează nimic din dreptul seu, ci numai momentan se retrage în rezervă.

Dacă „vrednicul preot Evuțan“ căci aș  fi lumenia Preasfinția Sa dl Episcop în prezența unei deputațiuni dela noi, n'a aflat îndurare la venerabilul consistor din Arad, să-i conceed  a se candida la parochia din Pecica r zim ndu-se ven. consistor pe §-ul 20, alineatul 4, din regu-lamentul pentru parochii unde se ȳice: Cel odată

instalat în o parochi  nu poate concurge la altă parochie mai nainte de a fi servit trei ani în aceea, dec t numai în casuri de considerațiuni speciale, recunoscute de consistorul eparchial, dar' și atunci numai cu consimțem ntul comunei bisericesci.

Dacă ar fi vener. consistor, față de interesele poporului pecican mai cu marinimie, ar fi putut, dar' ar put  și de acum, căci nu e t rȳiu să aplice „considerațiunile speciale“ din următoarele grave motive:

1. Comitetul parochial și întreg poporul nostru, cu excepțiunea unor neamuri ale lui Barbu, născut din loc, st rue să-și aleagă odată un preot harnic și plăcut, c rui  să-i sead  bine în frumoasa și pompoasa biserică, ale căreia fonduri se urcă la mai multe ȳeci de mii, și care, din lipsa conducerii eficace, n'are socoteli pe cei trei ani din urmă, ceea-ce cred că ven. consistor are scire despre această negligență și despre necesitatea imperativă, ce există la noi de un preot diligent.

2. F indc  poporul nostru susține din sudoarea sa șese scoli confesionale.

3. Acest popor nisuesce din rășputeri să progresa pe toate terenele vieții publice precum:  n cele materiale, morale  i intelectuale; însă afl ndu-se comuna noastră în nemijlocită apropiere de comuna Pecica-maghiară, a cărei bravă inteligență mișcă toate pietrile ca să ridice pe poporul seu din sărăcie și întunec, av nd o societate de ajutorare, alta pentru asigurare pe vieat , o casin , o societate de lectură, și alte întreprinderi de utilitate, ceea-ce pe noi ne  mbucur  deoparte, ear  de alta ne pune pe g nduri. Căci ori-care popor ce merge cu pași aș  siguri c tr  progres, strigă cu voce detun toare: loc! Și apoi comuna noastră, ca cea mai apropiată, e luată ca scop de m necare, cump r nd poporul unguresc proprietatea celui românesc. Ba, de un timp se ventilează între Unguri cu multă vervă cestiunea: să contopească ambele comune în una singură cu magistrat organizat, ceea-ce D eu să pazeasc , căci la asemenea cas fatal pentru noi, poporul pecican român e per-dut pentru totdeauna. Și nime altul n'ar fi r șpunďtor pentru asemenea cas posterității, dec t cei-ce  i pun tot felul de piedeci în mersul seu natural, arunc ndu-i bețe între roate.

4. C tr  acel nec țit popor din Pecica, care din inițiativa sa proprie pe la 1874 a voit să înființeze o societate de lectură; ear' cam pe la 1882 earăși din al seu propriu impuls de a progresa, a făcut o încercare să înființeze o societate de ajutorare pe acțiuni, spriginit fiind și de unii inteligenți iubitori de popor; însă nisce spulberați renegați nu s'au st mp rat, până-ce au ucis ambele încercări, încă fiind în embrio.

5. C tr  acel nefericit popor ce, deși numără la 5000—7000 de suflete, totuși nu are altă asociațiune dec t vegetabilul „cor vocal“ ast ȳi în secolul luminilor și al asoci rilor, pentru-că puținii inteligenți iubitori de neamul, din care au eșit nu pot rezista vexațiunilor unora oameni mari în gură, dar' mici la suflet, ce combat pe față luminarea și deșteptarea poporului.

Din toate suscit tele considerațiuni, poporul nostru are drept, a spera și chiar a pre-tinde, că în cele din urmă, cei chemați  i vor recunoaș  gravaminele și vor aplica la ele „considerațiunile speciale“ satisf c ndu-i acestui brav, dar' părăsit popor, să-și aleagă pe bravul, naționalistul, și iubitul seu Evuțan, care ne-a sciut cucerii inimile, nu prin corupțiuni scandaloease, nici prin predicare contra legii, după-cum e defaimat pe nedrept, ci prin talentul seu oratoric aproape extraordinar, și prin iubirea ce o scie r sp ndi acest tin r, dar' brav preot, atât față de interesele neamului seu românesc, c t și față de interesele bisericesci-scolare, pentru care s'a dedicat a-și sacrifica întreaga vieat .

Duminecă  n 9/21 Martie a fost al patrulea termin de alegere de preot, după unul am nat, și două respinse decătră popor cu demnit te fiind ilegală, tot pe basa concursului cu termin pe 30 Ianuarie v. a. c.; dar' de astădată n'a mai venit dl adm. prot. Bocșan și dl D. Popa a cetit un decis consistorial, că alegerea se am n  până după Pașci, c nd va afla ven. consistor timpul oportun să defig  ȳiua alegerii, tot pe baza acestui concurs. Nu scim, dacă încap și aceste nouă dispozițiuni în cadrul legilor noastre bisericesci! Vom ved , dacă vom trăi.

Un plugar.

Cronică.

Răscumpărarea dreptului regale. Răscumpărarea dreptului regale formează de mult obiect de discuțiune în cercurile competente din Budapesta, dar' p n  acum nu s'a satorit nici principiul ce ar fi de a se urma la răscumpărare. S'a discutat  i principiul, ca să-l r scump re comunele fiind spriginite de stat, dar' aceasta se consideră ca prea dificilă desbatere. C știg 

tot mai mare teren idea, ca statul să r scump re regalile întocmai ca și decimele de vii emiț nd obligațiuni corespunďtoare sumei de răscumpărare. Se crede, că rezolvarea acestei cestiuni va cere timp de c țiva ani.

*

O s rbare a regimentului de infanterie nr. 33. Ni se scrie din Viena: Regimentul de infanterie nr. 33 Freiherr von Kussevich, compus din Români din părțile aradane, a serbat ieri în 23 Martie n. amintirea glorioaselor lupte dela Mortara și Novara. Regimentul gătit de paradă era postat în curtea din Alser-Kaserne, unde se adunaseră multe notabilități militare în frunte cu comandantul capitalei FZM. Bauer, precum și prințul de Coburg. Colonelul regimentului dl de Pouilly în limba germană, ear' adjutantul seu în limba română au arătat feciorilor  nsemn teea ce o are pentru dinșii această ȳi de glorie și i-au provocat, ca la cas de lipsă să imiteze și ei pe vitejii lor antecesorii.  n capela casarmei s'a celebrat apoi o mis  pentru sufletele celor morți, s'au cetit numele celor c duți pentru tron și patrie precum și a celor decorați și s'au împărțit stipendiile fundate la acea ocaziune. Seara sub-oficerii regimentului au arangiat o serată frumoasă, la care au participat mai multe demnități militare și o mare parte a coloniei române de aici. 12 soldați conduși de v tavul stud. techn. Octavian Pop, au jucat „Călușerul“ și „Bătuta“  n costume naționale. Jocurile au fost primite cu aplauze prelungite din partea publicului și c lușerii au trebuit să repeteze de trei ori obositoarele lor jocuri.

*

Deprinderile de arme din acest an se vor începe la 3 Mai și vor ține treisprezece ȳile. Vor fi conchemați rezervistii din anii de asentare 1877, 1879 și 1881 precum și toți acei rezervisti, care au fost împedecați să participe la deprinderile de arme din anul trecut.

*

Din Gura-r ului ni-se adresează o pl ngere în contra excluderii unor poporeni dela lucrul ce se face la clădirea bisericii de acolo. Autorul corespondenței sperează că se va delătura  nconvenientul de a face deosebire în admiterea poporului la lucru mai ales că față cu „străinii“ ce locuiesc în acea comună, nu se tractează în mod atât de exclusivist.

*

Concertul reuniunii de c nt ri „Armonia“ din Tievaniul-mare, precum ni se scrie, a succes foarte bine. Programul concertului a fost executat spre mulțumirea publicului, care a umplut localitățile spațioase ale scoalei gr-cat. de acolo. După concert a urmat petrecere.

*

Iubileul unui comite-suprem. Mercuri, în 24 a l. c. 'ș-a serbat comite-suprem al comitatului Hunedoarii Georg Pog ny iubileul de 25 ani al funcționării sale ca comite-suprem. Până acum nici un comite-suprem din Ungaria n'a dus-o at ta. Pog gy a fost în anul 1848 vice-comite al comitatului Albei-inferioare, mai t rȳiu a fost apoi numit de jude la tribunalul urbarial din Cluj și nu preste mult de president al tribunalului urbarial din Șimleu-Silvaniei. La începutul aș  numitei ere constituționale, în anul 1861 a fost Pog ny numit de comite-suprem al comitatului Albei-inferioare.

*

Noul episcop cat. din Oradea-mare. Foaia oficială de Mercuri aduce numirea episcopului cat. din Oradea-mare Dr. Arnold Ipolyi-Stummer de episcop al Neoplantei.

*

Cluburi politice în Reichstag-ul din Viena s nt în total luate nouă: Clubul german-austriac; clubul german (extrema st ng ); centrul (Liechtenstein); centrul drept (Hohenwart); centrul liberal (Coronini); clubul polonez (Grolski); clubul ceh (Rieger); clubul de Trentin și clubul ruten. Dacă mai socotim partida antisemită (Sch nerer) și o partidă democratică (Kronaveter), care nu s nt aș  de număroase ca să facă cluburi speciale, se vede în c te fracțiuni e împărțită camera-austriac .

*

Limba română persecută în Bucuresci. Cetim  n „Rom nul“: Ungurii, și cu domnii lor asociați, Ovreei, nu se mulțumesc a persecuta pe Români și limba română în statele de sub coroana sf. Stefan. Ei au prins curagiu și întreprind asemenea persecuțiuni chiar în mijlocul capitalei regatului rom n.

E prea mult.

Semnalăm deci, public nd scrisoarea de mai jos, acest cas de nepomenit  îndrăsneală, de... insolentă netoleranță. Eată scrisoarea ce primim:

Domnule director!

Ca un corolar, la primul d-vostre Bucuresci din 19 Martie relativ la disprețul limbei naționale decătră unele instituțiuni străine, am onoare a vă relata cele următoare:

Duminecă la 2/14 ale curente, a fost a doua convocare a societății internaționale „Anker“ pentru alegerea comitetului respectiv.  ntre candidații propuși la alegere, au fost și doi Români, cari aleg ndu-se cu mare majoritate de voturi în ședința dela 16/28 Februarie, după inițiativa c torva Israelii și Unguri, proclamarea rezultatului nu s'a putut efectua din cauza turburărilor s virișite, și astfel s'a simțit nevoia să se procede la o nouă alegere, care după-cum am ȳis, s'a fixat la 2/14 curent.

Di B. C. Livianu, unul dintre membrii societății, obțin nd cuv ntul în regulă și voind a vorbi adunării în limba română, deoarece-ce erau

preste 80 de Români prezenți la această întrunire, acei ce provocaseră scandalul dela întrunirea precedentă, începură a vocifera în masă că: limba română nu este îngăduită în acea societate, și mers r  până acolo, de apuc r  de pulpatele hainelor pe dl Livianu din locul de unde voia a vorbi.

Trei Germani membri în acea societate, au luat pe r nd cuv ntul, ca să demonstre necuviința acestei pretențiuni, și abia în urmă i-s'a acordat cuv ntul. Deși dl Livianu n'a făcut dec t a lăuda inițiativa și scopul acestei societăți, și a încredința pe asociați, că va lupta din toate puterile sale la desvoltarea ei fiind de un mare folos și pentru muncitorii rom ni, pe cari ar dori să-i vadă pe toți asoci ndu-se, totuși a fost cu violență atacat decătră oratorii ce au luat în urmă cuv ntul, pen-tru-că 'ș-a permis a vorbi în capitala țerii sale în o adunare generală a unei societăți internaționale compusă pe jumătate din Români în limba patriei sale.

Vă las acest fapt la ap rețierea și coment rile ce veți crede de cuviință a face.

N. G. Giuvara.

*

D-ra Theodorini va mai da încă două reprezentații în Bucuresci prel ng  cele trei anunțate; aceasta cu at t mai mult, cu c t o mulțime de persoane nu mai găsiseră bilete pentru primele trei reprezentații. Deja s'a și făcut o mare parte din inscripțiuni pentru aceste reprezentații.  ntelegerea s'a stabilit deja cu direcția teatrului, care a făcut tot posibilul, pentru-ca aceste reprezentații să fie date c t mai cur nd după cele trei. Direcția a schimbat chiar în acest scop cursul repertoriului ei ce fusese hot r t cu mult înainte.

*

Viscole de zăpadă în Rusia. Din Cra-covia se comunică, că în urma viscoalelor de zăpadă din s pt m na trecut  s'au  nt mplat mai multe nenorociri pe liniile ferate ruse.  ntre Brzesco-Litewski și Varșovia, un tren de persoane cu 180 călători s'a nomolit în zăpadă. Militari și locomotive lucrează pentru scoaterea lui. Asemenea și între Siedliț și Lukow s'au nomolit vagoanele unui tren de persoane împreună cu două locomotive. 150 persoane, cari c l toriau cu acest tren, după mari încordări, abia au putut fi liberate din înfricoșata lor situațiune și adăpostite în localitățile din vecinătate. La linia ferată Terespol actualmente s nt ocupați 1700 lucrători pentru restabilirea comunicațiunii.

*

Grevele din L ttich. Mișcările lucrătorilor de mine dimpregiurul orașului L ttich iau dimensiuni tot mai mari. Spre împedecarea turburărilor s'a dispus întărirea trupelor.

Posta ultimă.

Atena, 25 Martie n. („Agenția Havas“). Cabinetul a hot r t convocarea rezervelor. Aceasta să se fi produs de complicați  nouă ivit  în cestiunea turco-bulgar .

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

L ttich, 26 Martie n. Grevele lucrătorilor iau dimensiuni tot mai mari. Mercuri seara s'a  nt mplat o ciocnire între miliție și lucrători, r nindu-se dintre cei din urmă doi indiviȳi. Anarhistii predică în public j fuirea. La Seranig, St. Niculaus s'au dirijat trupe. Pentru Duminecă s nt anunțate meetinguri de lucrători în Bruxella, Latonviere, Louvain și Andenne.

Londra, 26 Martie n.  n casa de jos guvernul a declarat, că Poarta ar respinge ori-ș-i-ce negociare, care ar avé de scop o renunțare oare-care de teritor în favorul Greciei. Poarta ar dori numai să prezenteze puterilor europene spre regulare anumite cestiuni, care se rapoartă la moșile bisericilor din districtele, care le-a cedat Greciei. „Agenția Reuter“  mp rțesce, că afară de Rusia toate puterile s nt de acord cu propunerea Italiei, în urma căreia funcțiunea de guvernor general al Rumeliei-orientale să se încredințeze totdeauna principelui, care va domni în Bulgaria.

Atena, 26 Martie n. Scirea „Agenției Havas“. Ast ȳi se va publica decretul, prin care se convoacă alte două clase de rezervă. Dispoziți  poporului e încă tot r șboinic ; atitudinea cabinetului e neschimb t .

Goriția, 26 Martie n. Contesa Cham-bord (Maria Teresia de Austria etc.) a murit ieri.

Bruxella, 26 Martie n. Cu privilegiul meetingurilor de ieri s'au ținut vorbiri agitatoare. Alte excese nu s'au ivit.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

- 15 Aprilie a. c. imobilele lui Ludovic Márkus; decătră trib. reg. din Oradea-mare.
- 19 Aprilie a. c. imobilele v. d. lui Andreiu Papp decătră trib. reg. din Oradea-mare.
- 8 Aprilie a. c. mobilele lui Petru Malenița, decătră jud. cerc. din Vârșet, în comuna Kis-Gáj.

Edicte:

- A se insinua pretensiunile în 45 de zile:
 - la rămasul după: Ioan Schuller; George Tomae; Mihail Broser; Martin Iung; Martin Rigmanyi, — la trib. reg. din Bistrița;
 - la rămasul după Mariuța Georgevici (din Toba), la trib. reg. din Chichinda-mare.
- S'a pus sub curatelă:
 - George Buciuman (din Petrojeni), decătră trib. reg. din Deva.

Faliment:

- Maximilian Bucher, neguțator din Murăș-Oșorheiu.

Concursuri:

- Un post de magistru de poștă în comuna Nagy-Zorlencz (com. Caraș-Severin). Concursurile sunt a se trimite în 3 săptămâni la direcțiunea postală din Timișoara.
- Un post de magistru de poștă în comuna Beregsőu (com. Timiș). Concursurile în 3 săptămâni la direcțiunea postală din Timișoara.
- Un post de magistru de poștă în comuna Rodna-vechiă (com. Bistrița-Năsăud). Concursurile în 3 săptămâni la direcțiunea postală din Sibiu.
- Un post de scriitor la jud. cerc. din Bichiș. Concursurile până în 20 Aprilie a. c. la presiul trib. din B-Giula.
- Un post de practicant de drepturi la jud. cerc. din Tinca. Concursurile sunt a se trimite în 4 săptămâni la presiul tribunalului reg. din Oradea-mare.
- Un post de servitor la oficiul vicespanatului comitatului Odorheiu. Concursurile se se trimiță până în 24 Aprilie a. c. la vicespanul din Odorheiu-séc.

— Un post de oficiant de dare clasa VI. la oficiul de dare din Timișoara. Concursurile în 8 săptămâni la direcțiunea financiară de acolo.

— Un post de oficiant de măsurare la oficiul reg. de mine din M.-Uioara. Concursurile în 4 săptămâni la oficiul reg. de mine de acolo.

— Un post de director de cancelarie cl. II. la direcțiunea financiară din Sibiu. Concursurile se se trimiță în 8 săptămâni la direcțiunea financiară de aci.

Economic.

Starea séménaturilor din 1—15 Martie st. n. a. c. în următoarele comitate:

(Urmare și fine.)

Tárnavei-mari: Séménaturile stau descoperite în fața asprelor înghețuri, din care cauză în unele locuri au și îngălbenit. Nutreț e puțin.

Tárnavei-mici: Séménaturile, fiind lipsite de acoperișul de zăpadă, au suferit în câțva din cauza înghețurilor, pagube mari însă nu se pot observa. Căratul de gunoiu e în curgere.

Timișului: Temperatura e în adevăr de iarnă; pe la începutul lunii a nins, și astfel câmpul e acoperit earăși cu zăpadă, ceea-ce împedecă lucrările de primăvară. Nutreț e puțin.

Treiscaunelor: Temperatura e rece și cauzează stricăciuni séménaturilor, mai virtos celor târșii.

Turda-Arieș: Séménaturile, fiind lipsite de zăpadă precum și din cauza înghețurilor aspre, au suferit în câțva. Lucrările de primăvară, afară de căratul de gunoiu, stagnează.

O Californiă în Asia. — Se scrie din St. Petersburg:

Aici se numesc noua Californiă nouele mine de aur descoperite în valea râului Džolgoti (în limba rusă Jetulga). Această vale este situată pe malul chinez al Amurului, față cu colonia rusă Ignachino. Lipsa de ori-ce drum și constituțiunea băltoasă a pământului fac ca să nu se poată călători decât numai iarna.

Vinele de aur de aci fură descoperite în luna Maiu 1884 și atraseră îndată o mulțime de căutători de aur. Cei cari veniră mai întâiu fură Ruși: condamnați scăpați de prin închisori și

colonisti, desertori cazaci, vagabonzi siberiani, Yacuți, Ostiacbi, Coreani, etc. Deja în luna Ianuarie 1885 erau preste 9.000 Ruși; dar' de atunci, numărul a crescut foarte mult, căci aventurierii vin din toate părțile ca altădată în California. Afară de colonia rusă, mai este o coloniă chineză de aproape 6000 persoane și vre-o 150 aventurieri de toate naționalitățile, veniți din America. Acești din urmă au intrat toți în asociațiunea rusă, unde joacă un mare rol și conduc lucrările.

Organizarea acestei asociațiuni este cu totul rusă. Toți căutătorii de aur, afară de Chinezii, sunt împărțiți în 722 mici asociațiuni de lucrători, în cari toți membrii sunt egali. Aceste asociațiuni numesc douăspre-zece persoane (strașina), cari nu lucrează, dar' care veghiază la menținerea ordinii și primesc o leafă de 200 ruble pe lună. Aceste persoane sunt luate dintre traficanții de aur, birtașii și neguțatorii de comestibile; ei sunt cari formează poliția locală.

Căutătorii de aur, lucrează pe pământul chinez, sigur că nu au să fie împedecați de autoritățile chineze, căci de vaea, în care se află, nimeni nu se poate apropia. Funcționarii ruși nu le fac asemenea nici o frică, din momentul când nu sunt însoțiți de Cazaci. Legile căutătorilor de aur sunt foarte simple, dar' foarte aspre. Există pedeapsa cu moarte pentru falsificarea pulberii de aur, pentru hoția și pentru jaf; pedeapsa cu bătaia, pentru beția în timpul oarelor de lucru, pentru bătaia și pentru aducerea de femei (aflarea femeilor în colina căutătorilor de aur este oprită, chiar la Chinezii, dar' sunt foarte multe femei de cealaltă parte a Amurului, care nu opresc cătuși de puțin pe căutătorii de aur de a se duce să le vadă); în fine, amenda în aur pentru nesupunerea și pentru certurile cari împedecă de a se lucra.

Căutătorii de aur ruși sunt relativ oameni pacnici, căci decând s'a înființat colonia, nu au fost decăt două omoruri și două pedepse cu moarte: un falsificator de pulbere de aur, un Rus, care au fost spânzurat, și un Ovreu care a fost bătut până la moarte. Causa era o manoperă de bursă. Ovreul voind să cumpere cu un preț de nimic pulberea de aur, răspândise scirea, că un mare detașament de Cazaci avea să

vină pentru a gonii pe căutătorii de aur. Multora dintre ei le fu frică și vândură pulberea de aur Ovreului, dar' descoperindu-se că minșise, fu pedepsit.

În coloniă sunt 5 birturi și 22 de cărciumi, și, grație concurenței, prețurile sunt îndestul de moderate, afară de beuturi tari.

Vina de aur, răspândită pe un teren de 40 kilometri lungime și de 4 kilometri lărgime, este bogată. Se obțin 7 livre de aur curat din 100 puși (1.600 chilograme) de pietriș și aceasta în modul cel mai primitiv.

Piața din Sibiu, 26 Martie. Grân hecto47—80 litra chilo fl. 5.60 până fl. 6.40, grâu mestecat 68 până 82 chilo p. 4.—, până fl. 5.20 secăra 66 până 72 chilo fl. 3.60 până fl. 4.—, orș 58 până 64 chilo fl. 3.70 până fl. 4.50, ovės 38 până 45 chilo fl. 2.— până fl. 2.40, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 3.30 până fl. 3.70, mēlaiul 74 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, semēnță de cânepă 49 până 50 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.50 până fl. 6.—, linteă 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 10.— fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.—, pasat de grân 100 chilo fl. 15.— până fl. 16.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, sișina 100 chilo fl. 46.— până fl. 50.—, unsoarea de pore fl. 42.— până fl. 48.—, sēu brut fl. 26.— până fl. 28.—, sēu de lumini fl. 36.— până fl. 38.—, lumini turnate de sēu fl. 46.— până fl. 50.—, săpunul fl. 25.— până fl. 28.—, fēn 100 chilo fl. 2.— până fl. 2.20, cânepa fl. 30.— până fl. 35.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 3.25, spirtul p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 34 cr., carnea de vițel 36 până 40 cr., carnea de porc 38 până 38 cr., carnea de berbec — până — cr., ouă 10 cu 15 până 20 cr.

Cursul pieței din Sibiu.

din 26 Martie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump. 8.70	vënd. 8.75
Lire turcesci	" 11.15	" 11.25
Imperiali	" 10.15	" 10.25
Ruble rusesci	" 1.23	" 1.24

Bursa de București.

Cota oficială dela 24 Martie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump. 96.—	vënd. 97.—
Rur. conv. (6%)	" 86.—	" 86.1/2
Act. de asig. Dacia-Rom.	" 266.—	" 267.1/2
Banca națională a României	" 1085.—	" 1183.—
Impr. oraș. București	" 30.—	" 33.—
Act. de asig. Națională	" —	" —
Credit mob. rom.	" —	" —
Scrișuri fonciare urbane (5%)	" 85.—	" 83.3/4
Schimb 4 luni	" —	" 34.—
Societ. const.	" 187.1/2	" 230.1/2
Aur	" 15.1/4	" 16.1/2

Cancelaria Negruțiu

în Gherla — Szamosujvár

deschide abonamente pe anul 1886 la:

[234] 9—20

„Amiculu Familiei“. Revistă beletristică și enciclopedică-literară — cu ilustrațiuni. Va eși în 1-a și 16-a și a luni în numerii câte de 2—3 coale, și va publica poesii, romanuri, romane, schițe, piese teatrale, studii sociale, articoli științifici, amănunte de instrucțiune și distracțiune ș. a. Prețul de abonament pre anul întreg 4 fl. — pentru România 10 franci — lei n. plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

„Preotulu Romanu.“ Revistă bisericească, scolastică și literară. Va eși în broșuri lunare câte de 2 3/4—3 1/4 coale; și va publica articoli din sfera tuturor sciințelor teologice și între acestea mulțime de predice pre Domineci, sērbători și diverse ocațiuni — mai departe studii pedagogice, didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pre anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci — lei n. plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Abonații vor primii unele premii de valoare și-și vor putē procura cu prețuri foarte reduse toate opurile din edițiunea noastră.

Collectanții primesc gratis tot al patruea exemplar.

Tot acolo au apărut și se află de vëndare:

Biblioteca Săteanului Român. Cartea I. II. III. IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume în 8/XII. 1884. în limba maghiară și în 25/II. 1885 în l. italiană prin Vincențiu Nicoară prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Collectă de Recepte din economie, industrie, comerț și chemie, pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Apologie. Discuțiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, invederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbii românesce în vorbire și scriere, invederită și apretiată de Gregoriu Silași. — Broșura I. II. III. Prețul opului întreg e 1 fl. v. a.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Branda sau Nunta fatală. Schițe din emigrarea lui Dragoșiu. Novellă istorică națională. Prețul 20 cr.

El trebue să se însoare. Novellă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Herman și Dorotea, după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morar. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue, tradusă de Ioan St. Șiuluțiu. Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puii ei de aur. Studiu archeologic, de Dionisiu O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbați de școală, de V. Gr. Borgovan, prof. preparandial. Prețul 1 fl. 70 cr.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărtică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru prunci scolari de ambe sexe. Cu aprobarea Iurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr. — 50 de exemplare broșurate costă 6 fl., — legate 9 fl., legate în pânză 12 fl. — 100 exemplare broșurate 10 fl., — legate 17 fl., legate în pânză 22 fl.

Cărtică de rugăciuni și cântări pentru pruncii scolari de ambe sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exempl. costă 3 fl. 100 exempl. 5 fl. v. a.

Visul prea santei vergure Maria a Născătoarei de Dumneșeu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exemplare costă 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Manual de Gramatica limbii române pentru scoalele populare în trei cursuri, de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. Prețul 30 cr.